

es saig

Un nou curs

Ha començat un nou curs, i no ens referim només al curs escolar, perquè també s'inicia a nivell polític, judicial, agrícola, etc.; pràcticament tota l'activitat es reprèn quan arriba el setembre. Però avui ens referirem breument al curs escolar.

Que, com cada any, neix amb polèmiques i discussions per moltes qüestions: d'una banda, el nou govern introdueix modificacions, tal com havia anunciat, a l'anomenada llei de qualitat que el PP havia implantat valent-se de la seva majoria absoluta i sense cap consens amb els diferents estaments implicats en la docència; i no entrem en el detall de les reformes –revàlida sí, revàlida no, assignatura de religió sí o no, exàmens de setembre, promoció automàtica, etc.-. D'altra banda, el debat s'ha centrat més en detalls importants, però potser més anecdòtics com és el de la gratuïtat dels llibres de text o de la dotació de les aules; són aspectes destacats però de cap manera recullen el fons de la qüestió: quina educació volem.

Tampoc podem passar per alt que qualsevol pla d'ensenyament fracassarà sense un finançament adequat; i no hem d'oblidar que l'estat espanyol està a la cua de la Unió Europea en diners destinats a aquesta partida. Una bona educació és cara, necessita molts mitjans materials i humans, sobretot si tenim en compte el problema afegit del gran nombre d'immigrants que necessiten una atenció especial per integrar-se en una escola que, per a ells, representa una cultura nova i sovint una llengua que desconeixen. Només aquest fet demana un augment de professorat no sempre preparat per enfrontar-se a aquests nous reptes.

No ens podem allargar gaire perquè no acabariem mai. Possiblement partim de l'equivocació de confondre i utilitzar com a sinònims els conceptes d'ensenyament i educació que, malgrat que tenen punts en comú, no són el mateix. Ensenyament és la comunicació a algú de coneixements, teòrics o pràctics, d'una ciència, d'un art, etc, donant-li lliçons o explicacions. I educació és la formació i instrucció, tant dels infants i adolescents com dels adults, per aconseguir el desenvolupament integral de la seva personalitat; es tracta de desplegar degudament les seves facultats físiques, intel·lectuals i morals. Que l'ensenyament correspon bàsicament a l'escola en tots els seus nivells, ningú no ho posa en dubte. Però, també li correspon en exclusiva –com sovint es pretén- l'educació? On queda la responsabilitat dels pares, de la família, de la societat en general? Potser no li demanam massa a l'escola?

En fi, que tinguem un bon curs i que el “fracàs escolar” sigui el purament inevitable. I que tots acceptem la nostra part de responsabilitat en aquesta comesa.

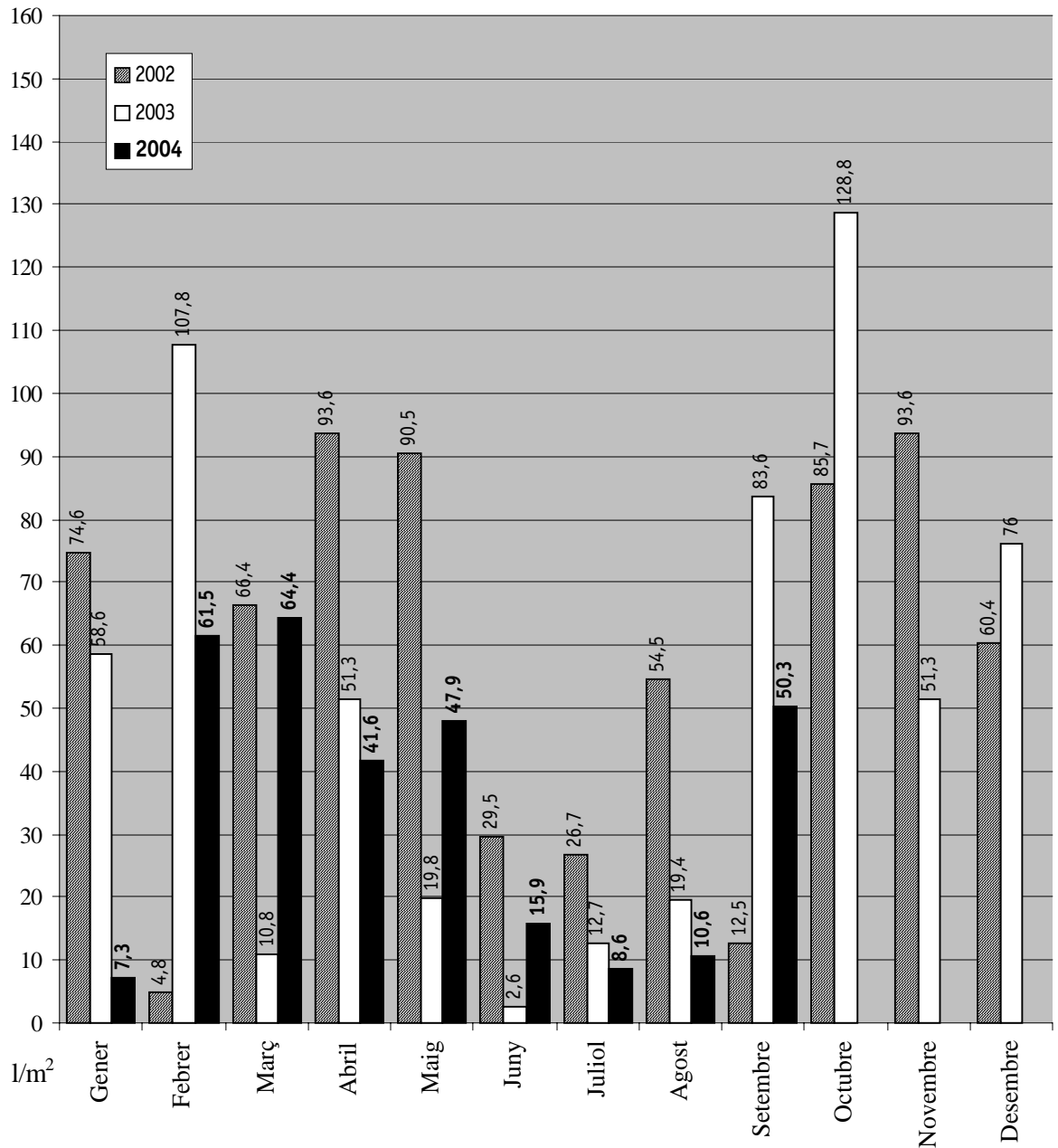
PORTADA
Pintura de Francesc Ramis

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Una passejada, dues estampes...
- 11 Fa vint anys
- 12 Flora d'Algaida
- 14 L'Ajuntament informa
- 16 Ens heu de fer una glosa
- 19 Noticiari de l'Obra Cultural
- 20 Sobre astronomia
- 22 2004, any Pere Capellà
- 24 Titoieta Ràdio
- 25 Grup de teatre Es Porrassar
- 28 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

El mes d'agost es va tancar finalment amb 10,6 litres. Ja us avançàvem que l'any agrícola acabaria a l'entorn dels 600 litres i ens equivocàrem de ben poc. Segons l'apotecari Gabriel Martorell el total han estat 597,5 litres; és una quantitat satisfactòria, per damunt de la mitjana, i en termes generals ha estat una pluja ben distribuïda. Vaja, que al manco en aquest aspecte no ens podem queixar.

El setembre (fins dia 28) s'havien recollit 50,3 litres, fruit d'una curta i violenta tempesta acompanyada de calabruix que en determinades zones va fer molt de mal a vinyes i hortalisses.

Senyor Conseller d'Educació i Cultura...

Honorable Senyor,

No sabeu la satisfacció que em proporciona el fet de poder mantenir-vos el tractament que correspon al càrrec que exerciu. No éreu cap dels set magnífics que cavalcaren com a cosacs, a costa de la bossa pública, per les estepes de Moscou. Vaja, que no heu perdut, com altres, l'honorabilitat per un plat calent de llenyies russes. Repetesc, per tant, allò d'Honorable i pas ja, sense més dilacions, a explicar-vos el motiu de la meva carta.

Motiu que no és altre que felicitar-vos per la política educativa que Vós dirigiu, consistent a prometre als pares dels alumnes la llibertat d'elecció en tres camps diferents: elecció de centre, elecció de la llengua d'ensenyament i augment de la importància de la nota de religió. I com que som pare d'una alumna que cursa l'ensenyament obligatori, anem per feina i, a més de la felicitació que ja he esmentat, us faig arribar quines són les meves eleccions concretes en cadascun dels tres aspectes que abans he indicat.

En relació a la llibertat d'elecció de centre, crec que cometríeu una gran injustícia si només podien exercir aquest dret els pares que viuen a Palma i a les ciutats grans. Els que vivim als pobles petits no podem quedar fellows. De manera que jo també he triat: vull que la meva filla sigui escolaritzada a l'institut del Port de Pollença, que és un lloc fresquet i de molta anomenada. Don per descomptat que Vós ja sabeu que parlar de llibertat sense proporcionar els mitjans necessaris per exercir-la, és pura demagògia. Iddò, ja em comunicareu a quina hora passarà per Algaida l'auto-car gratuït que traslladarà la meva filla fins al centre que he triat. La distància no serà un problema: la política de construcció de carreteres del govern farà meravelles!

Quant a l'elecció de la llengua en què la meva filla ha de rebre l'ensenyament, el vicepresident de la *Real Academia Española* m'ha tret del dilema. Aquest senyor fa una defensa molt convincent del monolingüisme; diu que no s'han de fomentar les llengües minoritàries perquè són una llosa que dificulta l'aprenentatge de les llengües que vertaderament valen la pena: aquelles que ens permeten comunicar-nos amb molta gent. D'acord, però no ens imposem limitacions absurdes: ni castellà, ni anglès; passem-nos directament a la llengua amb més parlants del món. No hi conec res més que aquell acudit tan vell de: "Quin fum fa? Fa un fum fi". No vull que la meva filla sigui una analfabeta com jo. De manera que sol·licit que rebí l'ensenyament en xinès mandarí, la llengua del futur. I com que també som partidari del foment de les varietats dialectals, vull que la meva filla aprengui en xinès mandarí varietat de Shanghai, que és una de les ciutats més populoses de la Xina.

Finalment, pel que fa a l'ensenyament de la religió, com que voleu que la nota d'aquesta assignatura compti per a les proves d'accés a la universitat, jo seria un mal pare si consentís que la meva filla quedàs en inferioritat respecte dels seus companys. De manera que sol·licit per a ella educació en la fe de la qual a ca nostra som creients i practicants: la fe barcelonista. El nostre papa de Roma és el senyor Joan Laporta i tenim molta devoció per Sant Ronaldinho, Sant Puyol, Sant Bodioga, Sant Xavi...

Estic ben segur que Vós, fervent defensor de la Llibertat, podreu satisfer els desigs d'un pare que només vol el millor per a la seva filla.

Un temps el mes de setembre encara era temps de vacances, que s'aprofitava per acabar de collir ametles i garroves, per vermar, etc. Ara, tot ens ho han canviat: els al·lots i els mestres ja han començat el curs escolar; els vermadors ja no esperen a vermar per Sant Mateu, sinó que comencen a tallar raïm a finals d'agost; i, qui més qui manco, ja se'n refot si les ametles queden penjades a l'arbre i les garroves en terra. I una cosa que mirava molt durant aquest mes era el temps: les pluges eren importants per a la pagesia; ara el que més ens preocupa si plou és si hi haurà esclata-sangs o si podrem anar a cercar caragols. Els temps han canviat, i molt!

Per exemple, era impensable que a Algaida hi hagués un equip de voleibol femení que passejàs el nom del poble pertot; o un de futbol, també femení, que l'any passat va fer un bon paper en la seva categoria (enguany no sembla anar tan bé, pel que hem sentit). I ara que parlem d'esport, diuen que l'equip de futbol regional no ha tengut gaire bon començament, però sembla, sempre segons comentaris, que els directius estan convençuts de millorar la situació. Sembla que un tema que preocupa la directiva és el manteniment econòmic de tants equips, sobretot el femení, que, pel que diuen, ha de viatjar molt a la Península. Segurament en tornarem a sentir parlar més endavant i esperem que no sigui per problemes, sinó pels bons resultats dels equips algaidins.

El començament de curs escolar s'ha notat, i bé, en la circulació; si a l'estiu era caòtica, ara s'ha aconseguit superar aquest caos, i s'ha fet més greu encara. El carrer de la Ribera segueix com abans, i la Tanqueta igual, però pitjor, d'ençà que el carrer s'ha vist incrementat en un grapat de noves cases. Ens han dit que els xofers de l'autocar de línia quan passa per allà, uns dies resa, i altres flastoma de mala

manera. I és que, segons quines hores, allò és intransitable. Això sí, un bon dia el poble aparegué pintat amb unes retxes grogues ben amples i lluentes. En sentírem un que comentava que les podrien haver fetes dins la mar, les retxes, pel que serviran...

No podem deixar de parlar del temps de verema, ja que darrerament aquesta afició a "fer vi" ha pres molta força al nostre poble, i són bastants els que han sembrat vinya, o (aquests són més espavilats, diuen) compren verema per fer vi. Les perspectives eren bones en general, encara que hi havia els problemes de sempre: qualche redol amb cendra-da o mildiu, segons quines varietats no maduraren bé, ... en una paraula, com cada any. Però vet aquí que un bon dia el cel es posa negre i fa una ploguda ben forta, quasi quaranta litres en mitja hora. I això res, una retxa que va agafar des de Montuïri fins per ses Maioles, foté una calabruixada mai vista. Realment era trist veure camps de pebrers capolats totalment i tota casta d'hortalissa. I la vinya també va rebre de valent i va capolar la majoria de raïms de la zona de Son Reus, voltants de Pina, fins per Montuïri. L'endemà, i la calabruixada fou en dimecres, i tot el cap de setmana següent, la gent va vermar com a desesperada, per mirar de salvar part de la verema. Ja veurem què en sortirà, d'aquest brou...

Convé parlar un poc de les festes dels Sants Metges, que a Pina feren festa grossa. Ens han dit que la gent va participar molt, més que altres anys, i ens han parlat amb entusiasme del sopar a la fresca, que tengué molt bona acollida i bon ambient. Un detall molt simpàtic, i emotiu, fou l'homenatge al xeremier, el bon amic Sebastià, que no es cansava de dir que allò no s'ho mereixia. I sí, s'ho mereixia, ja que mai ha tengut un "no" quan l'han anat a cercar. Un que hi era, i que ha ballat els cossi-

ers, va recordar que un grapat de vegades, quan no teníem xeremier per ballar l'oferta, sempre el trobaven, i ben disposat a inflar el saró. Enhorabona i molts d'anys, Sebastià.

El que va fer gràcia a molts d'algaidins fou la iniciativa del nostre Ajuntament de demanar el parer als pineros per reformar la seva plaça. És una manera de tenir la gent contenta i fer el que els doni la gana, perquè serà d'un incert que qualque opinió de les que hi han dit la seva no coincideixi amb la idea que tenien els tècnics i polítics de l'Ajuntament... i així podran dir que han escoltat el poble i s'estalviaran les crítiques. Podien haver-ho fet a Algaida i els crítics haurien hagut de callar.

Un dels darrers dies de setembre s'han repartit per les cases el programa de la Fira d'Algaida i, pel que ens han dit, s'han acabat aquell comentaris de "la fira més curta" de Mallorca, ja que, segons els que han vist el programa, dura una mesada, tot el mes d'octubre, més o manco. Ah! a títol d'anècdota, un va comentar que l'Ajuntament en deu estar ben satisfet, d'aquest programa, ja que el repartien per les cases les dues primeres autoritats municipals... deu haver costat un duro i li hem de treure partit!!

Ara bé, els que no estan gens contents darrerament amb l'Ajuntament són el balladors de l'escola de ball Es Celler. No saben el temps que fa que no s'organitza una ballada popular damunt plaça, d'aquelles que tenen tant de quòrum. Ells estarien ben disposats a col·laborar, però, tenc per mi, que ja fa un bon temps que no els han fet gens de cas. També s'ha de dir, que no reben cap subvenció, com la Titoieta o els Cossiers,... Quin criteri es deu seguir, per repartir els doblers municipals?

Un sord

Defuncions

Francisco Verdera Fiol

Va morir dia 1 de setembre.

Josep Torrens Mut

Va morir dia 13 de setembre
als 75 anys.

Àngel Machado Santoyo

Ens deixà dia 19 de setembre.
Tenia 81 anys.

Josep Noguera Mulet

Morí dia 21 de setembre
a l'edat de 61 anys.

Naixements

Melina Fileni Márquez

Filla de Gaston Eduardo i Marisa Laura.
Va néixer dia 31 d'agost.

Toni Joan Massanet Cerdà

Fill de Miquel i Margarita.
Va néixer dia 2 de setembre.

Carlos Rodríguez Tomàs

Fill de Julio Óscar i Cristina.
Va néixer dia 4 de setembre.

Yolanda Mateos Gálvez

Filla d'Emilio José i Yolanda.
Va néixer dia 18 de setembre.

Una **obra** és l'aplicació de l'activitat humana per a un fi. Habitualment i en plural s'usa la denominació genèrica "obres" per referir-se a una reforma, una rehabilitació o una nova edificació.

Una obra mestra és la que ha fet un artesà o un artista i és considerada pels experts com el seu millor treball.

Les obres jutjades des d'un punt de vista moral o religiós, són accions que es fan en vista a la salvació eterna. Deu ser per això que els seguidors de l'*Opus Dei* anomenen simplement "Obra" a la seva organització. Mossèn J. Dalmau anà més enllà i digué que l'*Opus* és una organització integrista que monopolitza el nom de Déu, ajudat per l'immens poder que té al Vaticà.

Un mestre d'obres és el mestre encarregat de dur a bon fi la construcció d'un edifici, una reforma, etc.

Obres públiques són les corren a càrrec del pressupost de l'estat i sota la iniciativa d'organismes de l'administració pública.

Obra Cultural Balear és una entitat cultural fundada el desembre de 1962 al domicili de Francesc de Borja Moll. La delegació d'Algaida va néixer deu anys després (1972) i des de l'any 1980 edita com a butlletí de l'entitat la revista *es saig* que teniu entre les mans.

Cançó

Sant Antoni para lloves,
per dins mates i clapers,
per guanyar quatre doblers
i llavors fer bones obres.

Topònims

"Son Obra" (o "Senobra"): antiga denominació d'una possessió del terme de Porreres. "Son Obrador": primitiva possessió del terme de Felanitx, situada entre Son Nebot, Son Roig, Son Vaquer i Can Not.

Pista

Aquesta obrada (pagada amb doblers públics) és bona de localitzar per a tota la gent que circula per l'actual carretera de Manacor. La construeixen a gran velocitat, com si tenguessin foc dins les sabates. Però no tan sols aquí, sinó també a diversos indrets de Mallorca: entre S'Arenal i Lluçmajor, entre Ciutat i Inca, devers Campanet, Peguera, etc. Una autèntica bogeria per quedar més saturats de cotxes i arribar cinc minuts més prest no sabem a on. A l'esquerra de la foto s'entreveuen unes cases que abans quedaven a 35 metres de l'actual carretera i ara quedaran a 6 de la nova.

Solució del mes passat

El fanal de la revista anterior està situat a un lateral del portal principal del cementeri.

Santa Teresa de Jesús

Va néixer l'any 1515 a Àvila, filla d'Alonso de Cepeda i Beatriz de Ahumada, de família noble. Ja de ben jove fou aficionada a la lectura, no tan sols de vides de sants, sinó sobretot de llibres de cavalleries; ella mateixa afirma que aquestes lectures arribaren a afectar-la i li despertaren somnis mundans. Després d'una llarga malaltia arran de la qual estigué a punt de morir, entrà a l'orde carmelità, però no acabava de satisfer-la la regla d'aquest orde i es proposà reformar-la fundà el carmelità descalç amb la idea de tornar a l'antic rigor. Gairebé per les mateixes dates, sant Joan de la Creu feia el mateix en la branca masculina. Les dificultats, fins i tot persecucions, que va haver de suportar en aquesta tasca renovadora ens les conta en el *Libro de las fundaciones*, document autobiogràfic, com també ho és el llibre de la seva *Vida*, que va ser inicialment confiscat per la Inquisició. Després d'una vida dedicada a l'apostolat i a l'oració, va morir a Alba de Tormes el 1582. Ben aviat va ser canonitzada i més tard proclamada doctora de l'Església. La seva festa se celebra el 15 d'octubre.

Ella i el seu coetani, amic i col·laborador, sant Joan de la Creu, representen la culminació de la mística espanyola. Recordem que la mística és l'experiència d'unió directa de l'home amb la divinitat durant la vida mortal. Bona part de l'obra d'aquests dos sants és un intent d'explicar el que se sent durant l'èxtasi, insistint que el llenguatge humà és incapaç d'expressar aquest estat; per això intenten fer-ho a través de símils i al·legories. És el que fa en el seu llibre *Moradas del castillo interior*, on set cambres concèntriques d'un castell representen els set graus que marquen la progressió espiritual de l'ànima fins arribar a la unió amb Déu. Segons ella, s'ha de passar per tres vies o etapes: la via purgativa, la il·luminativa i la unitiva, aquesta darrera –la de l'èxtasi– reservada a uns pocs privilegiats.

És autora d'un considerable nombre de tractats i d'una sèrie limitada de poesies. Tenia una vasta cultura literària, havia llegit molt, però el seu estil és intencionadament col·loquial, fins i tot amb vulgarismes i amb una sintaxi poc acadèmica; aquesta deliberada senzillesa i espontaneïtat s'explica si tenim en compte que el destinatari de la seva obra eren les monges del seu orde, dones de molt poca cultura. Ens trobam davant d'un estil molt personal, de gran expressivitat i d'una naturalitat poc usual.

Una passejada, dues estampes...

es saig

Els paisatges construïts pels pagesos són pàgines impreses on podem llegir l'esforç de les persones que els han treballat. La bellesa del Tancat Vell és aspra, dura: terres de call vermell. La imaginació de l'improbable lector o lectora superarà la pobresa de mitjans de la revista si colora de roig intens la part inferior de les fotos. Abans, aquestes terres seques, granades, esmolaven les relles de les arades, i ara ens esmolaven la il·lusió dels sentits.

I mentrestant les solitàries barraques de roter, assegudes pacientment al portal de ca seva, contradiuen el proverbi famós: els enemics passen ben xalests, camí de l'aeroport. Les barraques no esperen veure passar el cadàver del seu enemic, esperen la pròpia mort. Cada avió, un instant menys de vida; i a diari en veuen passar a dotzenes.

Miquel Serra

Número 46

es saig d'octubre del 84 oferia a la portada un dibuix d'Antoni Mas que representava un racó de la nostra plaça amb el cadafal i can Caragol al fons; la veritat és que no ha canviat gaire si prescindim dels ufanosos pins que ara no hi són.

L'editorial, "Algaida, Pina i Randa", reflexionava sobre les relacions entre els tres nuclis de població i de com evitar malentesos, queixes i injustícies, evitar la impressió, objectiva o no, de sentir-se explotats pel soci més poderós.

Hi va haver una polèmica curiosa i bastant infantil: va aparèixer al campanar un garrot amb un drap vermell (hi ha una foto d'aquesta "bandera") i els comentaris i interpretacions foren d'allò més variats, amb versions que a vegades eren de tebeo; un Sord s'hi refereix i el rector Toni Garau va sortir al pas de la polèmica a "Solcar" amb un escrit que duia per títol: "Per un drap vermell al punt major del meu poble". Al final tot va ser un no-res.

N'Andreu Majoral parlava d'"El problema de l'electricitat": aquest problema es referia a la freqüència amb què es tallava el servei a Algaida, sobretot quan hi havia una mica de tempesta, quatre trons mal comptats. La veritat és que aquest problema no s'ha solucionat durant aquests vint anys, els talls sovintegen encara ara. Segons n'Andreu, el problema bàsicament es devia a la falta de dues vies de subministrament per si fallava una, donar el servei per l'altra. En el cas d'Algaida només n'hi havia una, a través de Lluçmajor; desconeixem quina és la situació actual, però és evident que el servei falla més del que hauria de ser habitual.

En Pere Mulet transcrivía unes gloses de principis del XIX, obra d'un glosador algaidí del qual només sabem el malnom: "Tano". Eren una crida a una creuada contra el francès, que, segons ell, "ha abandonada / sa llei de nostro Senyor". Els mallorquins han de respondre a la convidada de Déu, de l'Església i del rei; la consigna és "matem tots els infaels / qui a la llei fan contrari". Evidentment, es demostra que la història es repeteix i gairebé amb les mateixes paraules.

Trobam, a més, les seccions habituals: en Calaix Desastre parla de "Tres històries paral·leles"; n'Alexandre Pizà ens alerta sobre l'herpes zoster; en Xesc Oliver fa un balanç de les festes de Pina; segueixen les "Obres il·legals". I la Xerradeta és amb en Pere Fullana, acabat d'ordenar sacerdot, que parlava dels seus estudis i dels projectes que tenia.

El safrà bord

Merendera filifolia Camb.

Etimologia

El nom comú que se li dona a aquesta planta fa referència al fet que forma part d'un conjunt d'espècies que s'assemblen al safrà (*Crocus sativus* L.) com també ho és l'endèmica *Crocus cambessedesii* Gay, la fitxa de la qual es publicà a *es saig* 276. El nom genèric, *Merendera*, fa referència al nom castellà d'aquest grup de plantes, “merendera” o

“quitameriendas”; el nom específic, *filifolia*, és per mor de la forma de les seves fulles, molt primes, com a fils.

Com a curiositat, podem indicar que el primer botànic que descrigué l'espècie, el francès Jacob Cambessèdes, ho va fer a partir de plantes que trobà a Mallorca, tot i que no és una espècie endèmica de les illes.

Descripció

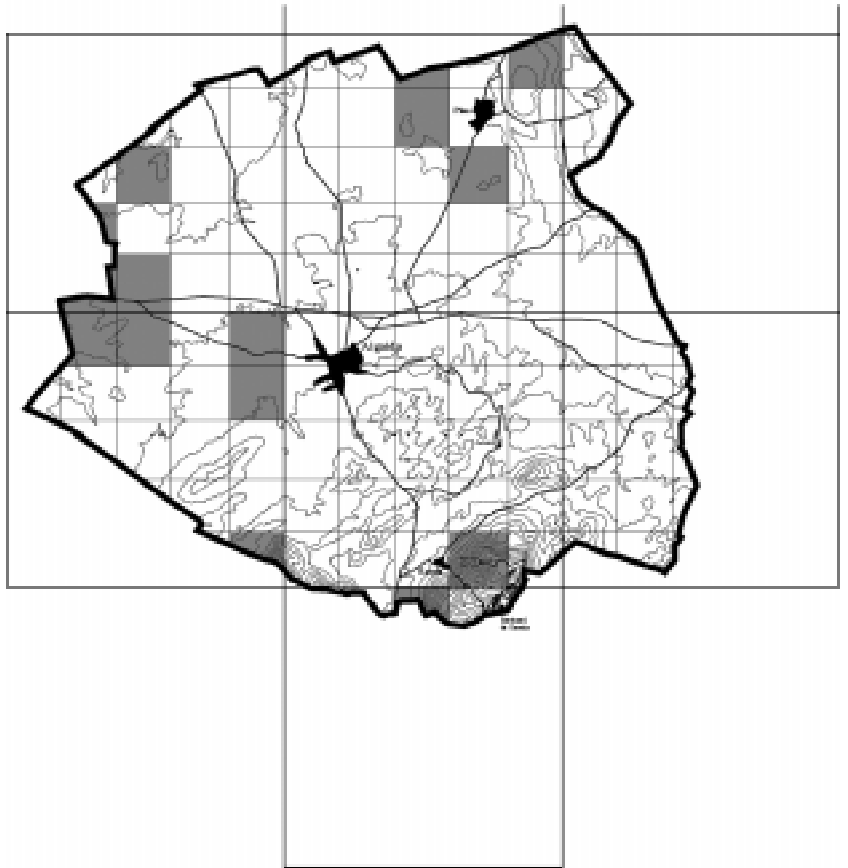
És una petita planta de la família de les Liliàcies, si bé en algunes flores l'inclouen dins de les Colquicàcies. És una planta perenne, bulbosa –el bulb és petit, a penes sobrepassa l'1'5 cm de diàmetre i està cobert de túniques coriàcies de color ocre negrós. Tots els bulbs estan formats per les arrels, una tija aplanada (el disc endurit de la base del bulb) i per les beines de les fulles que en formen la part carnososa. La part aèria d'aquesta planta està formada per 5-10 fulles que es disposen en roseta basal formant una espècie de cabellera verda. Les fulles són filiformes com ja hem esmentat, de fins a 11 cm de llargària i 1-2 mm d'amplada. Es troben una mica doblegades, com formant una canal.

Les flors són sèssils, no tenen peduncle, motiu pel qual pareix que surten directament de la terra. Són flors solitàries, grosses, de color rosa lilós, amb la base dels pètals blan-

quinosos. Aquestes flors presenten un calze format per tres sèpals lliures i una corol·la també constituïda per tres pètals lliures. Totes sis peces presenten el mateix color i, gairebé, la mateixa forma (els pètals són una mica més estrets que els sèpals), la qual cosa els dóna aparença de presentar sis pètals i no tenir calze. L'androceu està format per sis estams, la meitat de llargs que els pètals, amb les anteres de color groc i que destaquen per la seva mida grossa. El gineceu és súper i està format per tres carpels soldats formant un ovari, un estil i un estigma. L'ovari presenta com a principal característica que no és visible a simple vista perquè es troba situat per sota terra. Els fruits són càpsules de forma ovada, d'àpex obtús i amb un petit mucró. En obrir-se ho fan en tres valves que alliberen unes llavors globuloses, de color marronós o negres, rugoses i apiculades.

El seu cicle vital és força curiós. Com la majoria de bulboses de tardor, durant els mesos de setembre i octubre, a vegades fins al novembre, broten les flors; quan aquestes es marceixen, apareixen les fulletes que es mantenen verdes fins a principis o mitjans de primavera. Els fruits romanen enterrats desenvolupant-se fins a finals de gener o febrer, moment en el qual surten a l'exterior gràcies al desenvolupament d'un peduncle d'uns 5 cm de llargària.

És una planta típica de pradells en els clars de pinars, ullastrars, marines, etc., on forma vertaderes catifes de flors rosades durant la primavera d'hivern, donant color a aquests indrets en una època on la majoria de les plantes d'aquests indrets presenten coloracions marronoses o verd fosques.

És una planta de distribució mediterrània occidental. A Balears viu a totes les illes. En general, és una espècie bastant comuna, sempre que l'home no destrueixi aquestes màquies i boscos.

Usos tradicionals

No en coneixem cap.

Llorenç Gil

Pla d'Obres i Serveis 2005

A la convocatòria del Pla d'Obres i Serveis per a l'any 2005 del Consell de Mallorca, l'Ajuntament d'Algaida ha presentat els projectes d'Enllumenat Públic del nucli urbà de Pina i la Rehabilitació de la plaça de Pina, ambdós projectes aprovats per la Junta Local de Govern amb data de 10 de setembre de 2004. A més l'ajuntament plenari va aprovar, per unanimitat, la seva sol·licitud al POS 2005 a la sessió de 14 de setembre.

Enllumenat públic del nucli urbà de Pina. Projecte redactat per l'enginyer Martí Vila Jaume, tècnic dels serveis d'enginyeria del Consell de Mallorca, que preveu la substitució de l'actual enllumenat públic de Pina i la seva ampliació a alguns indrets, com és el camí del cementiri, el camí del camp de futbol, els jardins de la font.

El seu cablejat anirà soterrat i les làmpades que es col·locaran, per substituir les actuals de mercuri, seran de sodi, llum groga, d'acord amb la normativa vigent.

El pressupost d'aquest projecte és de 403.225,87 €. S'ha sol·licitat un finançament del 80%, 322.580,70 €, al Consell de Mallorca; també s'han demanat ajudes a la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, dins la convocatòria anual per a aquest tipus d'obres que estableix la conselleria.

Rehabilitació de la plaça de Pina. Projecte, en aquest cas avantprojecte, redactat per l'arquitecta municipal, Aina Cifre Bibiloni, a partir de les idees i suggeriments fets pels ve-

ïns i veïnes de Pina durant l'exposició pública que es va fer durant el mes d'agost sobre els estudis previs realitzats per a la reforma de la plaça.

La substitució del seu enllumenat, la col·locació d'un nou paviment de pedra, la continuïtat de la plaça fins a la façana de l'església, són algunes de les actuacions que es preveuen fer a la plaça.

El cost d'aquesta obra és de 120.110,11 € dels quals s'han sol·licitat 96.088,09 €, un 80%, al Consell de Mallorca. La resta serà finançat per l'Ajuntament.

Si s'incloguessin les dues obres dins el POS 2005, començarien pel setembre de l'any vinent.

Festes Locals 2005

L'Ajuntament Plenari a la sessió ordinària, que tengué lloc el passat 2 de setembre, va acordar per unanimitat les festes locals per a l'any 2005.

Algaida:

Dilluns, 25 de juliol. Sant Jaume.

Dimarts, 26 de juliol. Santa Aina.

Pina:

Dilluns, 17 de gener. Sant Antoni.

Dilluns, 26 de setembre.

Sant Cosme i Sant Damià.

Subvencions entitats i associacions 2004

El Ple de l'Ajuntament reunit el 14 de setembre va acordar per unanimitat concedir les següents subvencions:

ENTITATS I ASSOCIACIONS CULTURALS I ESPORTIVES	QUANTIA (€)
Agrupació fotogràfica d'Algaida	650,00
Associació de la Banda de Música	6.484,00
Utilització instruments de la Banda de Música a l'Escola Municipal de Música (Associació de la Banda de Música)	300,00
Club Atletisme	730,00
Club Escacs Algaida	500,00
Club Esportiu Algaida	5.000,00
Club Voleibol Algaida	3.000,00
Revista Es Saig	720,00
Orfeó Castelltix	1.127,00
Teatre Es Porrassar	1.862,00
ASSOCIACIONS JUVENILS	
Grup Esplai Burot	800,00
SERVEIS SOCIALS	
Associació de la Gent Gran d'Algaida	1.194,77
COOPERACIÓ	
Algaida Solidari	1.456,16
Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació	4.949,27
TOTAL SUBVENCIONS	28.773,20

Magdalena Cloquell Mulet

de can Xico

Bon dia estimats lectors! Veient la bona acollida que ha tengut dins la joventut del nostre poble la *Baula o Xerradeta en cadena*, nosaltres que ja som més majors hem pensat que seria també interessant fer un tipus d'entrevista semblant però amb gent més major. D'aquesta manera, pensam que sortirà una recopilació de fets, anècdotes, llocs i activitats que pertanyen a la història passada del nostre poble.

Començarem la primera entrevista amb na Magdalena "de can Xico", persona coneguda i arrelada al poble. Hem de comentar que l'entrevista ha estat molt agradable i que pel nostre gust hauríem passat la vetllada escoltant les seves experiències. Tot el temps vàrem estar acompanyats per la seva germana Joanaina, de 94 anys, i que també aportava alguna resposta. Amb el desig que us agradi aquest espai començam l'entrevista:

1 Nom i malnom:

Som na Magdalena Cloquell Mulet, em diuen "de can Xico", per part de ma mare, i em dirien "de can Xigala", si m'ho diguessin per part de mon pare, que era de Montuiri.

2 Infància, jocs, algun mestre:

La meua infància la vaig passar a Algaida fins els tretze anys que vaig anar a estudiar magisteri a Palma. Un dels jocs que més m'agrada va era jugar a bolla al carreró de cas Pagès, devora el celler. De mestres, no puc deixar d'anomenar Dona Maria Salvador, ja que ella va convèncer ma mare i la meua tia perquè anàs a estudiar i sempre li he estat molt agràida. Era una gran mestra, venia d'una escola molt bona de Barcelona, estava molt preparada; es va casar amb un mallorquí. Jo la visitava sovint però no fa molt va morir.

3 Joventut:

Gairebé la vaig passar estudiant, fins i tot els caps de setmana. Només venia a Algaida per vacances.

4 Diversions:

Les d'aquell temps. Fèiem el quadrat, jugàvem a cartes, anàvem a veure el futbol devora la carretera, a can Mut. Ara record en Miquel Munar, jugava molt bé, i d'altres que ara no em vénen al cap.

5 Feines o ocupacions:

L'any 45 vaig fer oposicions, al primer poble on vaig exercir de mestra fou Ariany, després Caimairi, més endavant vaig poder venir a Algaida i també vaig estar 20 anys a la Península.

6 On era l'escola:

N'hi havia dues, una damunt cas Colaús i una altra damunt can Massoles. En aquest temps es posà la primera pedra de les escoles actuals, per iniciativa de Don Toni Mulet.

7 Invent o avançament més important per a la humanitat:

El descobriment de la penicil·lina, va salvar moltes vides.

8 Invent o avançament per vós:

Per jo el cotxe, perquè és a l'abast de tothom.

9 Persona o personatge actual o històric que sigui més positiu per a la humanitat:

Tots aquells que han fet i fan més agradable la convivència entre els humans.

10 Persona o personatge actual o històric que admireu:

Pedro Poveda, pioner de la igualtat de les dones. A principi de segle fou capaç de formar un grup de mestresses cultes que es dedicaven a l'ensenyança i el seu lema era 'virtut i ciència'. Una d'elles fou Josefa Segovia, una altra és Ángeles Galino, que ha estat la primera dona a Espanya que ha tengut càtedra universitària.

11 El fet passat durant la vostra vida que considereu més important per la humanitat:

Aquells que han ajudat amb les malalties.

12 El fet més important dins la vostra vida:

Conèixer la Institució Teresiana fundada per Pedro Poveda, de la qual jo form part. Aquesta institució ha estat pionera en moltes coses.

13 Amb el temps, digueu-nos una cosa que hagueu millorat:

Amb la formació rebuda de Dona Maria Salvador i altres professores per fer la vida més alegre i profitosa.

14 Amb el temps una cosa que hagueu empitjorat:

Com més va, manco ganes tenc de moure'm.

15 Per qui, històric o actual, posaríeu la mà al foc:

Per tota aquella gent que fa bé als altres.

16 Amb qui, històric o actual, no aniríeu fins al cantó:

Contràriament a l'anterior, amb aquells que fan mal als altres.

17 Un defecte vostre:

Som un poc gastadora.

18 Una virtut:

Sempre he tengut molta il·lusió per l'escola.

19 Una il·lusió:

Treure a la loteria.

20 Una queixa:

No en tenc, som més positiva que negativa.

21 Una preocupació:

Veure tants d'infants abandonats i explotats.

22 Un consell:

No enfadar-se per coses insignificants.

23 Un racó d'Algaida que us agradi:

La Creu del Colomer, trob que ha quedat bé.

24 Un racó d'Algaida que no us agradi:

Els que estan bruts.

25 Una raó per viure a Algaida:

Perquè he pogut estar a prop de les meves germanes i donar una mà en el que he pogut a l'església.

26 Un defecte dels algaidins:

Em basten els meus.

27 Una virtut dels algaidins:

Són molt acollidors.

28 Tria-ne una de tres:

a) Aigua, vi o pinya:

Aigua

b) Premsa, ràdio o televisió:

Ràdio

c) Madrid, Barça o Mallorca:

Mallorca

d) Blanc, negre o colorins:

Colorins

29 Com arreglaríeu el problema del trànsit dins Algaida:

Més carrers de vianants i que deixin els cotxes a les foranies del poble.

30 Aturada de l'autobús:

Sense cap mena de dubte a plaça.

31 El renou d'Algaida:

És cosa de la joventut, gairebé inevitable.

32 Aigua:

Per ara no en falta.

33 Els immigrants:

Si pensam que, si nosaltres per falta de mitjans haguéssim de fugir de ca nostra, tal vegada seríem més comprensius.

34 Violència domèstica:

No dubt que pot ser per falta de formació i carència de valors humans i espirituals que tant s'han perdut.

35 Accidents de trànsit:

Més paciència, no tenir tanta pressa ... ja arribarem.

36 Família:

No m'he casat, però crec que la convivència espòs, esposa i fills no és fàcil.

37 A qui us agradaria que féssim aquestes preguntes el mes que ve:

A la madona de Binicomprat, na Margalida.

38 Per acabar ens heu de fer una glosa:

Algaida és un bon poble
els seus carrers són plans
té conró i té pinars
i la gent és molt amable.

Molt bé, moltes gràcies Magdalena.

**Miquel Rafel Molleta
i Margalida Tomàs Fornereta**

Activitats previstes

Per a la Fira d'Algaida d'enguany, hem organitzat dues activitats:

Una és una **exposició de fotografies** de **Climent Picornell** (Sant Joan de Mallorca, 1956 – 2003). Aquest fotògraf santjoaner va morir l'any passat després d'una llarga malaltia. Tot i que havia treballat la fotografia publicitària, la seva especialitat fou, sense dubte, la fotografia de naturalesa, des dels paisatges als detalls de vegetals i animals, amb gran preferència pels ocells. D'aquesta temàtica té fotografies editades a moltes publicacions: *Història Natural dels Països Catalans*, *Els endemismes de les Balears*, *Les orquídies de les Balears*, *La serra de Tramuntana*, *natura i cultura...* La foto que acompanya aquest escrit n'és una bona mostra, del treball naturalista del fotògraf. I la publicació *Mallorca: Imatges per a la felicitat* amb textos de Carme Riera i nombroses fotos d'en Climent, és un bon testimoni del seu treball paisatgístic. Els lectors del periòdic mensual *L'Observador del Pla de Mallorca* tenen l'oportunitat de contemplar cada mes, encara ara, les excel·lents fotos d'en Climent a la secció *Visions del Pla...*

El poble de Sant Joan va retre un merescut homenatge al seu fotògraf organitzant-ne una exposició, que és la que ara tendreu oportunitat de contemplar a Algaida. **La inauguració serà divendres dia 15 d'octubre a les 21.30 hores, al nostre local social de la Placeta.** L'exposició serà presentada per **Climent Picornell**, cosí del fotògraf i professor de Ciències de la Terra de la Universitat de les Illes Balears. Hi haurà, a més, una projecció de diapositives del fotògraf: una mostra molt representativa del seu treball artístic en els camps abans esmentats.

La segona activitat és l'habitual **Assemblea anual ordinària**, amb pamboliada inclosa i amb una actuació musical. Serà **dissabte dia 16, a les 21 hores**, al nostre local social. Naturalment, hi esperam una bona assistència de socis i sòcies.

La porta de les estrelles

Jàpet és el nom de l'octava lluna de Saturn. Fa una volta al planeta cada 80 dies dels nostres, més o manco, mostrant-li sempre la mateixa cara (com passa amb la nostra Lluna) i recorre 590 metres cada segon!

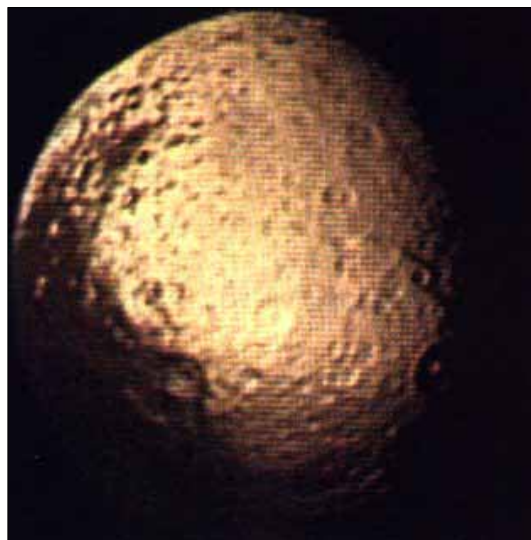
Jean Dominique Cassini, el seu descobridor, no va tardar en adonar-se d'una peculiaritat: el satèl·lit només podia observar-se en determinats punts de la seva òrbita. Això el va fer suposar que existia una diferència del reflex a la seva superfície. Vist a través del telescopi, Jàpet variava de brillantor intermitentment, com un far a la nit, fent "senyals" periòdicament des de les proximitats de Saturn. Aquesta peculiaritat va ser utilitzada per Arthur C. Clarke a la seva novel·la *2001: Una Odissea Espacial*, on Jàpet exercia d'heliògraf còsmic senyalant la posició de **La Porta de les Estrelles**. Desgraciadament, Jàpet mai no es va arribar a fer famós, ja que a la versió cinematogràfica dirigida per Stanley Kubrick al 1968, la nau "Descobrimet" va posar rumb a Júpiter i no a Saturn. Posteriorment es va fer una pel·lícula anomenada com el títol d'aquesta secció però amb anglès; Stargate, que donà peu a una llarga sèrie televisiva, però no tenia res a veure amb la idea original de Clarke (era

una sèrie poc creïble, falsa, encara que de capítols d'aquesta me n'he perdut pocs).

La confirmació que el satèl·lit és un món curiós, va venir el 12 de novembre de 1980, quan la sonda Voyager 1 el va fotografiar des de 3,2 milions de quilòmetres de distància. Les imatges mostraren el que pareixia un món de Ying i Yang, és a dir, un cercle mig blanc i mig negre, un lloc ple de contrastos. I és que la lluna presenta, d'una banda, una gran taca negra a l'equador, mentre que és gelada i brillant a l'altre costat i, per això, quan fa voltes a Saturn, a vegades la veim obscura i d'altres clara gràcies a la llum que projecta.

A partir d'aquí, una pregunta va obsessionar els investigadors: Quin és l'origen d'aquest material obscur? Una de les primeres hipòtesis, i la més acceptada, proposava que el material era procedent de Febe, el satèl·lit més llunyà de Saturn, i que sol passar a prop de Jàpet en alguns períodes de la seva òrbita. Febe és una lluna formada per materials més foscos (com de terra obscura) i no seria doïut suposar que un impacte de meteorit contra Febe llancés els seus materials foscos cap a Jàpet. Altres investigacions han suposat que el material sortís de dins la mateixa lluna, per activitat volcànica o també per un impacte de meteorit. El problema de l'explicació volcànica és que se suposa que Jàpet està format per capes d'aigua a dins seu, gel a la superfície i metà i amoníac a l'atmosfera, fet que podria descartar la presència de magma intern, per l'absència de compostos sulfurosos, encara que són moltes les coses que no sabem d'aquest satèl·lit 60% més petit que la nostra Lluna i a 193 °C sota zero.

El que sí sabem és que aquest material fosc ha estat reconegut en altres cossos del Sistema Solar exterior, en concret, a cometes i asteroides, però es desconeix la seva naturalesa exacta, ja que no se'n tenen proves

Imatge de Jàpet feta per la Voyager, on s'observa part de la taca obscura anomenada *Regió de Cassini*. El centre de la foto correspon a *Terra Roncesvalles*.

meteorítiques. És possible que fos un cometa o asteroide d'aquests, que va col·lidir contra Jàpet i va causar la taca? No se sap. Potser és el mateix material que va donar lloc a la vida a la Terra? Tampoc no ho sabem. Però, gràcies als resultats de la sonda Galileu (destruïda fa un any, ho recordau?), sabem que les llunes dels planetes gasosos gegants són llocs interessants des del punt de vista biològic. Es pensa que, davall de la capa de gel d'aquestes llunes, hi ha mars subterranis d'aigua calenta amb compostos orgànics que poden esdevenir organismes més complexos.

Des d'aquest punt de vista, Jàpet podria ser un cas interessant en futures investigacions. I ara que la sonda Cassini-Huygens ja ha arribat a Saturn, podria pegar un bot per Jàpet... Trobarem aleshores La Porta de les Estrelles?

G. S. C.

Hem de demanar disculpes a les Margalides i Magdalenes de Pina que participaren a la festa de dia 21 de juliol.

Un dimonió informàtic es va passejar per la seva foto i la va transformar en el burot que publicàvem a la revista del mes passat. Per això, la tornam a reproduir, la foto, esperant que no hi hagi res de nou i tothom pugui veure que són un grup de molt bona planta.

Cicle de conferències "Pere Capellà: context, vida i obra"

L'Ajuntament d'Algaida, mitjançant el Centre Universitari d'Algaida, i el coordinador del cicle, Pere Fullana Puigserver, han organitzat el cicle de conferències "Pere Capellà: context, vida i obra" amb la intenció de conèixer la persona de Pere Capellà en totes les seves vessants: literària (poesia, glosat, teatre), social, política, cívica, reivindicativa i docent; conèixer la realitat històrica de l'època de Pere Capellà (1907-1954) i aconseguir una participació assídua d'una cinquantena d'assistents.

En aquest cicle es pot assistir gratuïtament i els assistents que estiguin interessats a obtenir els crèdits de lliure configuració o de formació que atorgaran la Universitat de les Illes Balears i la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears respectivament, hauran d'abonar 30 € en concepte de matrícula.

Les conferències tendran lloc a l'auditori del casal Pere Capellà

Divendres, 15 d'octubre a les 20 hores

"La resistència social, cultural i política en la transició de la Dictadura de Primo de Rivera a la Segona República, a Mallorca".

Sebastià SERRA BUSQUETS. Professor del Departament de Ciències Històriques i Teoria de les Arts de la UIB.

Divendres, 22 d'octubre a les 20 hores

"Els somnis i les utopies d'un jove de casa pobra. Infància i joventut de Pere Capellà".

Pere FULLANA PUIGSERVER. Professor associat del Departament de Ciències de l'Educació de la UIB.

Comunicació: "Pere Capellà i la Federació Escolar Balear".

Catalina SALAS SALAS. Mestra

Divendres, 29 d'octubre a les 20 hores

"El republicanisme d'esquerres a Mallorca (1931-1936)".

Arnau COMPANYY MATAS. Historiador

Comunicació: "Partits polítics i eleccions a Algaida (1931-1936)".

Bartomeu BALLESTER SALAS. Estudiant d'Història de la UIB

Divendres, 5 de novembre a les 20 hores

"Comèdies de pagesos i ciutadans. Una lectura marxista del teatre de Pere Capellà".

Gabriel JANER MANILA. Catedràtic del Departament de Ciències de l'Educació de la UIB

Capellà

Divendres, 12 de novembre a les 20 hores

“Guerra Civil i repressió: el cas de Pere Capellà”.
Josep MASSOT I MUNTANER. Historiador

Divendres, 19 de novembre a les 20 hores

“La República i la Guerra Civil des de la perspectiva dels vençuts. L’epistolari de Pere Capellà”.
Pilar ARNAU SEGARRA. Filòloga

Divendres, 26 de novembre a les 20 hores

“La postguerra a Mallorca: carestia, estraperlo i silenci”.
David GINARD FÉRON. Historiador

Divendres, 3 de desembre a les 20 hores

“Pere Capellà, poeta i ideòleg”.
Antoni SERRA BAUÇÀ. Escriptor

Divendres, 10 de desembre a les 20 hores

“Pere Capellà, dramaturg”.
Maria Magdalena ALOMAR VANRELL. Professora associada del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB

Dijous, 16 de desembre a les 20 hores

“La trajectòria política de Pere Capellà durant la Segona República”.
Mateu MORRO i MARCÈ. Historiador

Crèdits de lliure configuració de la UIB:

Pendent de confirmació.

Crèdits de formació de la Conselleria d’Educació:

Pendent de confirmació.

Informació i matrícula:

Biblioteca Municipal i Punt d’Informació Juvenil d’Algaida. Casal Pere Capellà. Algaida. Tel. 971 66 56 79. E-mail: algaida@ctv.es

Termini màxim d’inscripció:

Fins dia 15 d’octubre.

El pagament es realitzarà el dia 15 d’octubre al casal Pere Capellà d’Algaida.

Preinscripcions:

Biblioteca Municipal i Punt d’Informació Juvenil d’Algaida

Servei d’Activitats Culturals de la UIB. Edifici Sa Riera. C/ Miquel dels Sants Oliver, 2. Palma

Oficina d’Informació de la UIB. Edifici Ramon Llull. Campus universitari.

AJUNTAMENT D’ALGAIDA

Cicle de cinema

En aquest proper curs, el Centre Cultural d'Algaida, entitat promotora de Titoieta Ràdio, vol oferir noves activitats per al poble.

Així, a partir d'aquest més d'octubre, iniciam un cicle de projeccions de cine a l'auditori del casal Pere Capellà, tots els dimecres a vespre.

Amb els recursos i la tecnologia que tenim a l'abast, volem compartir la nostra passió pel cinema en versió original, per poder sentir les veus, el to i la màxima expressió dels actors i actrius.

13 d'octubre. 21 hores

Short Cuts

Vidas cruzadas

USA 1993, del director Robert Altman i la interpretació d'Andie McDowell, Julianne Moore i Matthew Modine entre d'altres.

20 d'octubre. 21 hores

The night of the hunter

La nit del caçador

USA 1955, del director Charles Laughton i la interpretació de Robert Mitchum i Shelley Winters entre d'altres.

27 d'octubre. 21 hores

Boogie Nights

USA 1997, del director Paul Thomas Anderson i la interpretació de Mark Wahlberg, Burt Reynolds i Julianne Moore entre d'altres.

Nova programació

Dilluns

22.00 **No te tallis**

Musical

Dimecres

22.00 **Titoieta de lux**

Música electrònica

Divendres

22.00 **Sons d'una terra llunyana**

Musical

Dissabte

10.00 **Sidecar**

Magazine cultural

11.00 **Bon dia Algaida**

Magazine d'actualitat

11.00 **La secta de Gutenberg**

Magazine literari

14.00 **X**

Musical

16.00 **Tot queavy**

Musical

17.00 **Baleigs**

Música amb arrels

18.00 **Techno-logy**

Música electrònica

19.00 **Hell Jamboree**

Rock'n'roll

Unes paraules per a en Pep Ruala

El grup de teatre Es Porrassar ha perdut un dels seus actors, en Pep Noguera *Ruala*.

La teva partida ens ha deixat un buit, ja que 13 anys d'assaigs i actuacions són moltes hores compartides. Ens faltarà la part humorística de la teva arribada, quan ens contaves el darrer acudit del dia.

Aquí ens queda el record del muntatge d'*El rei Pepet*.

En aquestes fotos hi manquen els muntadors, Toni Oliver i Jaume Cifre, i els col·laboradors a distintes obres, entre altres: Francisca Cifre, Antònia Bibiloni, Joana Fullana, Guillem Mascaró, Delfina, Maciana Ramis.

Una xerradeta amb...

Quines perspectives tens per a aquesta temporada?

Enguany el més important per jo seria fer una bona temporada amb el filial i intentar salvar-lo de categoria, ja que som un equip molt jove i gairebé és l'únic objectiu. També m'agradaria poder debutar amb el primer equip. A la pretemporada vaig xerrar amb l'en-

trenador i em comentà que tendria qualche oportunitat, però ja veurem, el món del futbol és molt complicat. Pel maig comença el Mundial sub 20 i també em fa molta il·lusió! En teoria som el mateix grup que guanyàrem l'europeu sub 19 i tenim bastants possibilitats de tornar-hi. Però, com he dit abans, el futbol és imprevisible i mai saps amb certesa el que pot passar.

Jugar amb la selecció és molt important per al meu futur, perquè és com un gran aparador d'on poden sortir bones ofertes d'altres equips, encara que la meua idea és seguir amb el Mallorca.

Que trobes del Mallorca com a club?

Des de fa uns anys, el Mallorca s'ha convertit en un club "superprofessional" i aquest canvi ha afectat també el futbol base. Tots aquests canvis han fet que l'estructura esportiva del equip de base es pugui comparar a la dels gran clubs d'Espanya. El Mallorca és un dels clubs amb les instal·lacions esportives més bones de l'Estat. Jo he estat en les ciutats esportives de gairebé tota Espanya i el Mallorca no ha d'envejar res als altres clubs. A més, les categories inferiors són molt potents i sempre solen guanyar les competicions.

Quin és el teu horari de treball?

Ara estic entrenant amb el filial els dimarts i dimecres, matí i horabaixa, els altres dies horabaixa i els dilluns tenim lliure.

Victor Casadesús

Ha estat molt difícil arribar allà on ets?

I tant! Pensau que dels que varen començar amb jo a infantil només quedam jo i un altre company, la resta ha quedat pel camí. Suposa molt de sacrifici i esforç poder arribar on som. I això que encara no he debutat amb el primer equip, puc dir que som un privilegiat.

Quin jugador t'agrada més de la lliga espanyola?

Per jo n'Eto'o és el millor, tant com a jugador com com a persona; encara que no m'identific amb ell en la qüestió esportiva, no feim el mateix tipus de joc. Jo som bastant amic del seu germà i he anat per ca seva a jugar amb la "Play" i és una molt bona persona. Tot i que no he coincidit amb ell dins els vestidors, n'Eto'o era l'ànima i el referent de la resta de la plantilla. Des que se n'ha anat, el pes del vestidor l'han agafat els veterans Nadal i Marcos.

Del futbol a Algaida què en pots dir?

Bé, no diré res dolent perquè encara em pegareu. Tenc present la realitat del club, que té un pressupost molt baix i fa el que pot per tirar endavant. Els jugadors no es dediquen exclusivament al futbol, si no que treballen o estudien i això s'ha de tenir en compte. Jo som soci del C.E. Algaida i m'agrada anar-los a veure, ja que tenc molt bons amics que hi juguen. M'hauria agradat començar a jugar amb l'Algaida, ja que així el club se'n podria aprofitar cobrant els drets de formació si algun dia debut a primera divisió.

I ara, deixant de banda el futbol, com et sents dins Algaida com a persona?

Home, no es pot comparar amb res amb l'Arenal, aquí l'ambient és fabulós i em sent totalment integrat. Mai he tengut cap problema amb ningú, sinó tot el contrari, tenc un bon grup d'amics. Ara em vull independitzar de ca meva i la meva idea era comprar una casa dins Algaida, però mon pare troba que me l'hauria de comprar a Palma, per comoditat a l'hora d'anar a entrenar.

Com es porta això de la fama? Entrevistes, autògrafs, ...

A vegades es fa pesat. Per exemple, quan varem guanyar el campionat sub 19 vaig estar dos dies penjat del telèfon; a vegades, de tres telèfons a la vegada. Però té les seves coses positives, com, per exemple a Suïssa, que vàrem anar a jugar amb la selecció, allà hi viuen molts d'espanyols i més de la meitat dels espectadors ho eren. Després del partit ens demanaven autògrafs, fotos, telèfons d'al·lotes,... **(En aquest punt, en Victor ha seguit contant coses però no les reproduïrem, no volem fer d'aquesta entrevista un "salsa rosa")**.

I fins aquí la Xerradeta d'aquest mes. Esperam que hagi servit perquè conegueu un poc més en Víctor, l'algaidí que ha arribat més amunt en el món del futbol. I ja veurem fins on arriba, perquè la seva carrera dins l'elit del futbol just acaba de començar. Li desitjam tota la sort del món.

Alexandre Mulet

Victor Casadesús

Aquest més parlarem un poc de futbol amb un jove algaidí, que els aficionats a aquest esport segur que coneixeran. Es tracta d'en Víctor Casadesús, jugador de l'equip filial del Mallorca i de la Selecció Espanyola Sub 19, amb la qual ha guanyat el Campionat d'Europa. En Víctor fa uns set anys que va venir a viure a Algaida amb els seus pares.

Per començar, ens podries fer un poc d'història de la teva carrera esportiva.

Vaig començar amb l'equip de S'Arenal des de ben petit, que és allà on vivíem abans de venir a Algaida, i hi vaig jugar fins als 12 anys. Després ja vaig fitxar com a Infantil al C.E. Mallorca i enguany he renovat fins al 2008. Amb el Mallorca hem aconseguit arribar a dues finals de la Copa del Rei Juvenil, de les quals estic molt orgullós. I amb la selecció Sub 19 vàrem guanyar el Campionat d'Europa.

Enguany has fet la pretemporada amb el primer equip. Com has viscut aquest canvi?

Amb molta il·lusió i ganes de fer-ho bé per poder debutar amb el primer equip. L'ambient del primer equip és molt diferent al del filial, sobretot en l'aspecte personal. En el filial som com una família i feim una pinya; en canvi, al primer equip l'ambient és diferent, els companys són més independents i van més a la seva. Bé, he de dir que tenc molt bona relació amb en Nadal i en Marcos, que són els veterans, ells m'han ajudat molt a integrar-me dins el grup i els estic molt agraït. En l'aspecte esportiu també canvien les coses en relació als entrenaments que feim al filial. Al primer equip es treballa menys l'aspecte físic i, en canvi, es treballen més aspectes tècnics i d'estratègia, quasi tots els entrenaments són utilitzant la pilota, cosa que s'agraeix molt.

